

Forfatter: Jacobsen, Jørgen-Frantz

Titel: Udrag fra Nordiske Kroniker

Citation: Jacobsen, Jørgen-Frantz: "Nordiske Kroniker", i Jacobsen, Jørgen-Frantz: *Nordiske Kroniker*, 1943, s. 135. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-jacobjf_02-shoot-idm139956848135472/facsimile.pdf (tilgået 18. september 2021)

Anvendt udgave: Nordiske Kroniker

mest optimistiske i Færøernes Historie. Liv og Virksomhed groede frem overalt. Men dog var den Tids Mennesker ikke mere lykkelige, end at de ogsaa havde Hjerte for det gamle færøske og Vilje til at bevare det. Den nationale Bevægelse opstod. Dens Formaal var at holde det færøske Sprog i Hævd og Ære og at sætte Færingerne i Stand til at bjærge sig selv i alle Livets Forhold.

1890erne blev Fædrelandssangenes og de store Folkemøders Tid. Den mærkelige romantiske Inspiration, der tidligere i Aarhundredet havde vakt Tyskland og Skandinavien til national Selvbevidsthed, var nu kommet til Færøerne. En lykkelig Folkelighed, en glad Samlingens Aand besjælede alle. Med Nationaldragten paa — bogstavelig talt — gik Færingerne Fremtiden i Møde. Det mørke, middelalderlige Dagligliv var blevet afløst af en Lykkedrøm, skær og mangefarvet som en højnordisk Sommernat lige før Solopgang.

Det er et Spørgsmaal, om Grundtvigianismen nogen Sinde har sat en finere og friskere Blomst, end den gjorde paa Færøerne i Slutningen af forrige Aarhundrede. Ganske vist var der dengang endnu ikke grundlagt nogen færøsk Folkehøjskole, og den kirkelige Side af Sagen betød ingenting. Egentlig var man sig vel slet ikke Grundtvig bevidst. Men Aanden var aldeles ægte. Det demokratiske Princip var man født med, Folkeligheden var en Kulturarv, og Formerne for Samlivet var saa eventyrlig nordiske, at alle Nordens øvrige Højskolefolk maatte blegne af Misundelse. Ved alle færøske Folkestævner kunde man danse den uforfalskede middelalderlige Folkevisedans! Det var der ingen, der kunde gøre Færingerne efter.

I vore Dage kan dette altsammen tage sig meget naivt og blaaøjet ud. Men der er dog Grund til at tro, at det for sin Tid var det rigtige. Det var en ideel Stræben i Folket, der løb jævnsides med den materielle og tekniske Udvikling, og hvis egentlige Formaal var at gøre Folket moralsk egnet til den nye Tid.

Mon det skulde være nogen Tilfældighed, at Grundtvig fremstod kort efter Bondefrigørelsen i Danmark, og at hans Bevægelse havde sin bedste Blomstringstid under det danske Landbrugs store